

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ ﴿1﴾

نایا ههوال و دهنگ و باسی روژی قیامه (روژیک که هه هه موو کهسینک داگیر دهکات) پیئت گهیشتوو ه !

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿2﴾

لهو روژهدا رووخسارانیک خهجالهت و ره ردو شهرمه

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿3﴾

(ههریهک له نی نهو رووخسارانه) کارو کرده ی زوریشی کردوه و خویشی زور ماندوو کردوو ه (بو نهنجامدانی ناره چهوتهکانی).

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿4﴾

(بویه) گهیهنریته ناگریکی زور بهتین و گهرم و داخ و به .

تُسْقَى مِنْ عَيْنِ آنِيَةٍ ﴿5﴾

له سه یهکی له کوئ و زور گهرم خواردنه ی دهدریتی.

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿6﴾

خوراکیشیان تهنه (ضریع) (که پروهکیکی بیابانیه بهتهری تهنه و شتر یخوات، به وشکی و شتریش نایخوات).

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿7﴾

نه نه به گوشتی پی بگرن و قهلهو بن، نه نه شه پیی تیربن.

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿8﴾

لهولاشه پرووخسارانیکی تر ناسک و پرووخوش و گه و پروناکن.

لِسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ﴿9﴾

له ههول و کوششهکانیان (بو به ستهینانی رهزامندی خوا له دنیاا)
پرازی و ناسوده .

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿10﴾

له بههشتیکی بهرزو بلندا ژیان دهبهنه سه .

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاجِيَةً ﴿11﴾

لهو شوینهدا قسهو گوفتاریکی ناخوش و نابهجی ناشنه .

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿12﴾

لهو بههشتهدا کانی و سه ی رهوانی تیدایه.

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿13﴾

هه ها چرپاو سیستهم و جیگهی هوانه ی بهرزو بلندی لیه.

وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ ﴿14﴾

(له نزیك نهو بهخته رانه له ههرکویدا بن) کوپ و سوراحی و
پهرداخی (جوان و رازاوهو نهخشین) .

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿15﴾

هه ها پشته و سهرین و پالپشتی جوان و رازاوهی تیاپه که به
ریکوپییکی ریزکراون.

وَزَرَابِيٌّ مَبْنُوثَةٌ ﴿16﴾

فهرش و ئورتهو رایهخی قهشهنگ و نهخشینی تیا رازاوه (هه
کۆشک و تهلارو قیلاکانی پی رازینراوته).

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿17﴾

(ئینجا خوای دروستکار له روانگهی هندی دروستکراوهکانیه
یه (صدفه) چیهکان داچلهکینیت، بویه فه : ئایا نه
سهرنجی و شتر نادن چون دروستکراوه (قه ی، ملی دریزی، قاچه
کانی که به سمیکی ئیسفنجی کۆتایی هاتووه، ئینجا خوگرتنی
لهسهر برسیتی و تینویتی بو ی چه ها رۆژ، وه گهلی شتی تر).

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿18﴾

ئایا سهرنجی ئاسمان نادن چون بهرز کراوته (ئهو ههمو نه
کاهکهشان و هه ی زهوی داوه له بلندیه
پراگیراون).

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿19﴾

ئهی سهرنجی کیوهکان نادن، چون داکوتراون و دامه
(رهگیان چووه به ناخی زهویدا).

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿20﴾

ئەى سەرنجى دەشتەكانى زەوى نادەن چۆن تەختكراره (لەبار ھىنراوه
بۆ كشتوكال و رىگھوبان و ژيان).

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿21﴾

(تۆ ئەى پىغەمبەر صلى الله عليه) ئەم شتانه بخه
سەرنجيان رابكيشه (چونكه) تۆ تەناه يادخه يت.

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿22﴾

ھىچ دەسەلاتىكت نىيه بەسەرياندا (تا بەزۆر باوەرداريان بكهيت).

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿23﴾

بەلام ئەوانەى كه پشت ھه كەن و كوفر ھه .

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿24﴾

ئەوانه خوا سزاو تۆلەھىكى زۆر سەخت و بەئازارو بى سنوريان لى
سىنيت.

إِنَّا إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ ﴿25﴾

بىگومان ئەوانه (بەناچارى) ھەر بۆلاى عىمه گەرینه (بىانه
نەيانه).

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿26﴾

له دوايش حساب و لىپرسينه و دادگاييان لەسەر ئىمەيه.